

„Milujme duchovné vedenie!“

Úprimne si otvoril srdce svojmu duchovnému otcovi v Božej prítomnosti..., a bolo nádherné pozorovať, ako si ty sám nachádzal primeranú odpoveď na svoje pokusy unikať.
Milujme duchovné vedenie!
(Brázda, 152)

20. marec

Určite dobre poznáte povinnosti svojej kresťanskej cesty, ktoré vás bez zastávky a pokojne privedú k svätosti; iste budete prezieraví a dáte

si pozor na ťažkosti, prakticky na všetky, povedal by som, pretože sa dajú predvídať už na začiatku cesty. No teraz vás budem prosiť a naliehať, aby ste si nechali pomáhať a dali sa viesť duchovným vodcom, ktorému sa budete zverovať so všetkými vašimi svätými túžbami i s každodennými problémami ovplyvňujúcimi váš duchovný život, s vašimi víťazstvami i prehrami.

V duchovnom vedení buďte vždy celkom úprimní: nenechajte si nič pre seba, bez hanby a bez strachu otvorte svoju dušu dokorán. Pozrite sa, ak tak neurobíte, oná rovná a zjazdná cesta sa začne kľukatiť a to, čo predtým ničím nebolo, sa napokon stane škrtiacou slučkou (...)

Spomínate si na historku, ako sa šiel cigán vyspovedať? Je to iba anekdota, vtip, pretože o spovedi sa nikdy nehovorí, a okrem toho si cigánov veľmi vážim. Chudák! Naozaj

ľutoval: „Pán farár, vyznávam sa, že som ukradol ohlávku... - maličkosť, však? - ... „, lenže za ňou bola mula... a potom ešte jedna ohlávka...a ďalšia mula...“ A tak to šlo až do dvadsať. Deti moje, to isté sa stáva aj nám; akonáhle si dovolíme vziať iba ohlávku, za ňou nasleduje celá rada iných zlých náklonností a prehreškov, ktoré nás ponížujú a zahanbujú. Rovnako tak i v spolužití: začne sa to malou urážkou a končí nevšímavosťou a tou najmrazivejšou ľahostajnosťou. (Boží priatelia, 15)
